

для місцевих податків, зборів та пільг відповідно до Податкового кодексу України; 4) утворення цільових фондів, затвердження положень про ці фонди; 5) прийняття рішень щодо здійснення місцевих запозичень; 6) прийняття рішень щодо передачі коштів з відповідного місцевого бюджету; 7) встановлення для підприємств, установ та організацій, що належать до комунальної власності відповідних територіальних громад, розміру частки прибутку, яка підлягає зарахуванню до місцевого бюджету; 8) прийняття рішень щодо відчуження комунального майна; затвердження місцевих програм приватизації. Однак в Україні відсутнє повноцінне регіональне самоврядування на районному та обласному рівнях через відсутність таких інструментів, як регіональна власність, регіональні податки.

З огляду на недосконалість та неузгодженість окремих норм законодавчої бази щодо розподілу повноважень та компетенцій між органами державної влади та місцевим самоврядуванням в системі фінансового забезпечення виникають проблеми при визначенні відповідального щодо вирішення конкретного питання, оскільки 80% повноважень місцевого самоврядування (Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні») дублюються такими ж самими повноваженнями державних адміністрацій (Закон України «Про місцеві адміністрації») [3].

Отже, особливості децентралізації в системі фінансового забезпечення органів місцевого самоврядування в Україні полягають в наступному:

1) розмежуванні повноважень між різними рівнями влади процесі складання, розгляду, затвердження та виконання бюджетів органів місцевого самоврядування (відносини між різними рівнями влади будуються на принципах співробітництва та субсидарності);

2) влада вищого рівня може делегувати частину своїх повноважень місцевій владі та надавати фінансову допомогу у вигляді трансфертів органам влади нижчого рівня що довели свою неспроможність у вирішенні певних проблем;

3) передання на місцевий рівень видаткових зобов'язань і джерел формування фондів державних фінансових ресурсів.

Література:

1. Мельничук Л.М. Принцип децентралізації влади як ключовий вектор модернізаційних перетворень у системі державного управління соціальним розвитком регіонів //Регіональне та муніципальне управління. № 7-8 (21-22) липень-серпень 2015. С. 79.

2. Зайчикова В. В. Системи фінансового забезпечення місцевого самоврядування в європейських країнах : автореф. дис. канд. екон. наук : спец. / В. В. Зайчикова. Ірпінь, 2003. 20 с.

3. Онищенко С. В. Бюджетна децентралізація: особливості запровадження, проблеми та перспективи. //Финансы, учет, банки №1 (21). 2016. С.146-153.

Раковська А. А.

*«Фінанси, банківська справа та страхування», 3 курс
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів Славкова А. А.*

НЕГАТИВНІ НАСЛІДКИ ОФШОРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА УКРАЇНУ ТА СПОСОБИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

У наш час відбувається активний вплив капіталу до офшорних зон, що зумовлено глобалізацією економіки, лібералізацією іноземних інвестицій, розвитком українського бізнесу, інтеграцією та підвищення ступеню відкритості національних економік тощо; виникає необхідність аналізу обсягу та структури виведення капіталу з економіки України, дослідження його негативного впливу.

Підприємці, щоб уникнути непосильного податкового тягара, намагаються знайти хоч якийсь спосіб мінімізації податків як легальних, так і незаконних

(український бізнес сплачує близько 135 різних податків, податкове навантаження на економіку в Україні – 44%) [1].

Використання офшорних зон є логічним розвитком вільних економічних зон, одним із найбільш зручних методів мінімізації оподаткування, збереження коштів, участі у капіталі інших компаній та отримання грошей в потрібний час в будь-якій країні світу. Даний механізм уникнення оподаткування приносить значні втрати для національних бюджетів та економіки України в цілому.

До негативних наслідків активної діяльності офшорних зон можна віднести зокрема такі: податкова конкуренція є недобросовісною; підприємці не сплачують податки; відтік капіталу; в офшорних зонах знаходиться великі обсяги капіталу (перспектива акумуляції), що дестабілізує економіку; зростає рівень тіньової економіки; підвищення у країнах-донорах безробіття. У загальному, в Україні працюють офшорні компанії з 35 юрисдикцій. Найпопулярнішим є Кіпр [2, с. 47-48].

В Україну через офшорні зони надходять майже 80 % отриманих інвестицій. Близько 70 млрд. дол. США щороку - такий стрімкий відтік капіталу в офшорні зони пережила економіка України [3, с. 62]. Даної суми вистачило б, щоб погасити державний борг. Неефективна державна політика – одна із причин поведінки інвесторів при вивезенні грошей з України. Бізнес в Україні не має достатньої державної підтримки, у кризових умовах податкове навантаження тільки зростає, а закордонні інвестори за цей час, продали майже всі портфельні інвестиції в Україні (93% українського капіталу виведено до Кіпру) [3, с. 64].

Проблема тіньових офшорних операцій є важливою для економіки України. Вивозяться капітали не тільки бізнесу, а й влади. Необхідно розробити план дій, який розглядає конкретно детінізацію офшорних операцій.

Офшорні зони є привабливими для бізнесменів, проте дані операції негативно позначаються на економіці України. До Державного бюджету не надходять величезні суми коштів. В Україні відсутня законодавча база щодо регулювання операцій, які здійснюються з офшорними юрисдикціями.

Для зменшення відпливу капіталу в Україні необхідно впровадити ряд таких заходів: встановлення жорстких вимог щодо подачі інформації про здійснення електронних переказів; посилити вимогу щодо контролю даних процесів; контроль за доходами політиків; введення штрафів і санкцій для уникнення порушень нормативно-правових норм та законодавства.

Способи подолання негативних наслідків офшорних зон:

- обов'язкове відкриття валютних депозитів резидентами, до складу яких повністю входять кошти під договори, що передбачають реалізацію авансових розрахунків [4, с.159];

- взаємозв'язок між органами, які здійснюють валютний контроль;

- внесення змін до Цивільного кодексу, Закону України «Про господарські товариства» та Податкового кодексу з метою висвітлити питання, які б стосувалися діяльності офшорних компаній;

- введення та затвердження законів України, які б регулювали легалізацію коштів та повернення капіталів, що були вивезені з території України;

- розробка спеціального виду контролю для Національного банку України та Міністерства фінансів України, пов'язаного з грошовими операціями;

- стимулювання безготівкових фінансових відносин та контроль за наданими кредитами;

- використання факторингу - вітчизняні експортери одержуватимуть достовірну інформацію про фінансово-господарське становище іноземних партнерів перед тим як укладати експортні договори та можливість отримання винагороди за експорт товарів, які позитивно позначатимуться на становищі економіки України;

– дотримання Конвенції між Урядом України і Урядом Республіки Кіпр про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи [5];

– захист прав акціонерів, інвесторів, кредиторів як один із державних пріоритетів.

Додатковими заходами для подолання негативної діяльності офшорних зон є: покращення системи валютного контролю (переказами коштів за кордон) та порядку первинного валютного контролю; введення ряду законодавчих нормативно-правових актів для регулювання діяльності офшорного бізнесу; забезпечення щорічного розголошування відомостей про діяльність Державної фіскальної служби, пов'язане з боротьбою мінімізації податкових зобов'язань; оприлюднення ситуацій, які пов'язані з легалізацією коштів, що були отримані кримінальним шляхом.

Література:

1. Коновалова О. В. Аналіз податкового навантаження та його вплив на стан економіки України / О. В. Коновалова, І. Лохвицька. // Економічні науки. Сер. : Облік і фінанси. – 2013. – Вип. 10(1). – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecnof_2013_10\(1\)_34](http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecnof_2013_10(1)_34).
2. Карлін М. І. Фінансові офшори: навч. посіб. для студ. ВНЗ III–IV рівнів акредитації / М. І. Карлін, О. В. Борисюк. – Луцьк : Вежа-Друк, 2016. – 240 с.
3. Шереметинська О.В. Вплив офшорних зон на економіку України / О.В. Шереметинська, І.В. Савчук // Економічний простір – 2016 - № 105 - С.58-65.
4. Харчук О.О. Негативні наслідки діяльності офшорних зон та шляхи їх подолання в Україні / О.О. Харчук, С. А. Коритнік // Міжнародний науковий журнал. – 2016. - № 6. - Т. 3. – С. 157-160.
5. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npras/248939558>
6. Кобзар Т. С. Сучасний погляд на значення офшорних зон в світі та Україні / Т. С. Кобзар // Порівняльно-аналітичне право. - 2017. - № 4. - С. 161-163. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.pap.in.ua/4_2017/48.pdf

Реутова О.Л.

«Національна економіка», 3 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник - к.е.н. доцент кафедри фінансів Курило О.В.

ОСОБЛИВОСТІ ТОРГІВЛІ НА РИНКУ ФОРЕКС

Торгівля на ринку форекс, у сучасному економічному світі є досить прибутковою та актуальною. Вона дозволяє максимізувати власний прибуток досить швидко, та з можливістю використання мінімуму власного часу.

Для того, щоб доцільно обговорювати дану тему, треба розібратися з визначенням форекс. Форекс (з англ. від **FORE**ign **EX**change — обмін іноземної валюти) – це міжбанківський міжнародний валютний ринок. Зазвичай використовується словосполучення «ринок Форекс» (англ. Forex market, Fx-market). Термін Форекс прийнято використовувати для позначення взаємного обміну валют, а не всієї сукупності валютних операцій.[1] У зарубіжних країнах, форекс називають валютним ринком, в нашому середовищі форекс розуміють як спекулятивну торгівлю валютою за допомогою «кредитного (або іноді його називають «маржинальним») плеча» під даним поняттям розуміють співвідношення між власними коштами трейдера і позиковими засобами, які трейдер бере у свого брокера. Плече 1:100 означає, що для здійснення операції вам необхідно мати на торговому рахунку у брокера суму в 100 разів меншу, ніж сума операції.[2].

На сьогоднішній день існує безліч консалтингових компаній, які надають послуги фінансової аналітики, це фірми які мають консультувати клієнтів як, коли, де, за скільки і тд купити або продати ту чи іншу валютну пару. Зазвичай вони обіцяють гарантійний дохід для свого клієнта у даній сфері, але в наш час можна наткнутися на шахраїв, котрі просто розводять людей на гроші. Тому слід вести співробітництво з перевіреними